

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/60/2014
Identifikačné číslo spisu:	6812010574
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6812010574.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného X. X. pre prečin neoprávneného používania motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 16. októbra 2014 v Bratislave dovolanie obvineného X. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. novembra 2013, sp. zn. 3 To 133/2013 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného X. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 14. októbra 2013, sp. zn. 7 T 123/2012, uznal obvineného X. X. za vinného z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30. septembra 2012 asi o 20.00 h pri pohostinstve Balaton v Revúcej našiel kľúče od osobného motorového vozidla zn. Škoda Felícia Combi, evidenčného čísla H., VIN: S., spoločne s diaľkovým ovládačom centrálného uzamykania, ktorým na parkovisku pred garážou obytného bloku č. 1193/12 na ulici A. Hlinku v Revúcej odomkol tam odstavené osobné motorové vozidlo Škoda Felícia Combi, evidenčného čísla H., VIN: S., v hodnote 945,- Eur majiteľa U.G. a bez jeho súhlasu sa ho zmocnil a odviezol sa ním do katastra obce Detva, kde bol zastavený a zadržaný hliadkou polície Obvodného oddelenia PZ Detva.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Tr. zák. a pri zistení pritŕažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnástich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu zároveň uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 (štyroch) rokov.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0 T 148/12 z 12. apríla 2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3 To 79/2013 z 1. augusta 2013, právoplatný 1. augusta 2013, ktorým bol obvinený X. X. odsúdený pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a zároveň trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 4 (štyroch) rokov a tiež zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený X. X. písomne odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 20. novembra 2013, sp. zn. 3 To 133/2013, podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odmietol.

V odôvodnení uznesenia odvolací súd skonštatoval, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 14. októbra 2013 vyplýva, že tak obvinený X. X., ako aj jeho obhajca a v neposlednom rade aj prokurátor sa po vyhlásení rozsudku a po poučení o opravnom prostriedku vyjadrili, že sa vzdávajú práva podať odvolanie, pričom obvinený X. X. ešte doplnil, že sa vzdáva práva podať odvolanie aj za osoby, ktoré by mohli podať odvolanie v jeho prospech.

Odvolací súd citujúc ust. § 316 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) preto odvolanie obvineného X. X. zamietol ako podané osobou, ktorá sa ho výslovne vzdala.

Súdu prvého stupňa bolo doručené podanie obvineného X. X. (ďalej len „obvinený“) označené ako „Žiadosť o dovolanie.“

Obvinený v tomto podaní v podstate uviedol toľko, že v jeho trestnej veci súd porušil zásadu prezumpcie nevinoty a tiež zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného), čím zásadným spôsobom porušil jeho právo na obhajobu, čo odôvodňuje podanie dovolania z dôvodu podľa ust. § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Podľa obvineného sa súd dopustil aj ďalšej chyby, keď nedostatočne vyhodnotil dôkaznú situáciu a nesprávne právne posúdil zmätočne zistený skutkový stav, čím je podľa obvineného daný dôvod dovolania podľa ust. § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na výzvu súdu prvého stupňa, ktorá obsahovala aj poučenie o možnosti podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu, obvinený požiadal o ustanovenie obhajcu na podanie dovolania.

Súd prvého stupňa žiadosti obvineného vyhovel a opatrením zo 17. marca 2014 ustanovil za obhajcu JUDr. Martina Zuberca. Ustanoveného obhajcu následne vyzval, aby vyššie uvedené podanie obvineného doplnil tak, aby toto obsahovalo náležitosti dovolania predpokladané Trestným poriadkom. Ustanovený obhajca na výzvu súdu nereagoval.

Dňa 3. októbra 2014 predložil súd prvého stupňa spisový materiál s dovolaním obvineného na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Predseda senátu 5Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len dovolací súd), ktorému bola trestná vec obvineného v súlade s rozvrhom práce pridelená, postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie a predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, lebo nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por., oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a

odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Jednou zo základných podmienok pre podanie dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. je, že oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v uznesení z 28. januára 2009, sp. zn. 1 Tdo 2/2009 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky číslo 2/2011 pod poradovým číslom 24) zaoberal otázkou, kedy je splnená zákonná podmienka dovolania podľa ust. § 372 Tr. por. (dnes ust. § 372 ods. 1 Tr. por. - pozn. dovolacieho súdu), že oprávnená osoba využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

V predmetnom rozhodnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky skonštatoval, že z charakteru dovolania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, a zo zákonom ustanovených podmienok na jeho podanie, možno jednoznačne vyvodiť záver, že v zákonom ustanovení § 372 Tr. por. sa pod pojmom, že bolo o riadnom opravnom prostriedku rozhodnuté, má na mysli prípad, keď odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní v merite veci. Rozhodne medzi tieto prípady, a teda ani za splnenie zákonnej podmienky na podanie dovolania v zmysle § 372 Tr. por., nemožno považovať prípad, keď odvolanie proti prvostupňovému rozsudku je podané oneskorene a odvolací súd ho z tohto dôvodu zamietne podľa § 316 ods. 1 Tr. por. V takomto prípade totiž odvolací súd nepreskúmava napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. a nerozhoduje v merite veci, čo v podstate znamená, že sa nezaoberá vôbec skutkovými a právnymi otázkami alebo prípadnými pochybeniami napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo.

Z hľadiska posudzovania podmienky dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. sú právne závery vyslovené vo vyššie citovanom rozhodnutí v celom rozsahu aplikovateľné aj na ostatné prípady zamietnutia dovolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (podľa cit. par. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné), keďže ani v jednom z týchto prípadov nedochádza k prieskumu napadnutého rozhodnutia odvolacím súdom postupom podľa § 317 Tr. por. (nejde o tzv. meritórne prejednanie odvolania - pozn. dovolacieho súdu). Rozhodnutia dovolacieho súdu vydané podľa ust. § 316 ods. 1 Tr. por. majú rýdzo procesný charakter a ako také sú preskúmateľné dovolacím súdom len cez dovolací dôvod uvedený v ust. § 371 ods. 1 písm. l/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania.

Podľa § 382 Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

V posudzovanej trestnej veci bolo odvolanie obvineného zamietnuté podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako podané osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala. Zo strany obvineného teda nebola splnená podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por. predpokladajúca využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo (meritórne) rozhodnuté.

Z tohto dôvodu dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietol bez preskúmania veci.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že nepovažoval za účelné v tomto prípade postupom podľa § 373 ods. 4 Tr. por. odstraňovať nedostatok povinného právneho zastúpenia obvineného v dovolacom konaní resp. nečinnosť ustanoveného obhajcu, lebo odstránenie tohto nedostatku by na rozhodnutí dovolacieho súdu nič nezmenilo.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.